

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в закрито заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Георгиева

като разгледа докладваното от Петя Георгиева Търговско дело № 20231100900055 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1, т.2 и следващите от Гражданския процесуален кодекс вр. с чл.25 от Закона за търговския регистър.

Образувано е по жалба против Отказ № 20221221142638/23.12.2022 г. на длъжностното лице по регистрация при Агенцията по вписванията, постановен по заявление образец Б7 вх.№ 20221221142638 от 21.12.2022 г. за вписване на обстоятелства по чл. 63, ал.1 и ал.4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари. В жалбата се прави искане отказът да бъде отменен и да бъде указано на Агенцията по вписванията – Търговски регистър да извърши вписване на заявените обстоятелства по партидата на дружеството.

Ответникът по жалбата е подал писмен отговор, с който я оспорва. Излага доводи, че в случая се заявяват за вписване обстоятелства по поле 550. „Действителни собственици“, докато в декларацията по чл.63, ал.4 от ЗМИП липсва такова обстоятелство, но е декларирано като действителен собственик дружество, чиито акции се търгуват на регулирания пазар, но такова не е заявено за вписване.

Сочи се, че идентифицирането на действителните собственици на търговски дружества е от мерките за превенция, регламентирани в Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) и постигане целите на същия. Подаване на заявление по образца на приложение № Б7 е част от това идентифициране, като съгласно чл.59, ал.1 и § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗМИП действителните собственици са физически лица, като това е видно и от образца на декларацията по чл. 63, ал. 4 ЗМИП (приложение № 3 към чл. 38 ППЗМИП).

Посочените недостатъци на подаденото заявление обаче не могат да бъдат отстранени по реда на чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ, поради което при така изяснената фактическа обстановка и на основание чл. 24 във връзка с чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ правилно ДЛР е постановил отказ по заявление рег. № 20221221142638 и моли съда да го потвърди. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и като се запозна с приложените

писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на обжалване и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията – Търговски регистър.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

В случая е подадено по електронен път заявление образец Б7 с вх. №20221221142638 г., с което е поискано вписване по партидата на "Застрахователно дружество „С..**“ ЕООД на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и 4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари относно обстоятелства по поле 537 и поле 538 и заличаване на обстоятелства по поле 550. Заявлението е подадено от оправомощено лице по смисъла на чл.15 ЗТРРЮЛНЦ. Към заявлението са приложени нотариално заверена декларация по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, декларация по чл.13, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, адвокатско пълномощно, документ за внесена държавна такса.

По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило обжалвания отказ, като е приело, че с него е заявено обстоятелство по поле 550 „Действителни собственици“, но не е заявено за вписване физическо лице действителен собственик, а целта на закона била само идентифицирането на физическите лица действителни собственици на юридически лица или друго правно образувание, поради което е счел за недопустимо вписването на юридическо лице като действителен собственик. Също така, че в декларацията по чл.63, ал.4 от ЗМИП не били декларирани заявените за вписване обстоятелства.

Съдът, за да се произнесе взе предвид, че регистърното производство е охранително и изисква извършване на проверка за наличието на законовите предпоставки и ако се констатира очевиден порок, следва да се постанови отказ. По подаденото заявление длъжностното лице по регистрация е длъжно да извърши проверка на обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно т. 4 и т. 5 от същата разпоредба, длъжностното лице по регистрация е задължено да провери дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, т. е. извършва се проверка на съдържанието на представените документи, а не само на формалното им съществуване. Съгласно разпоредбата на чл. 21, т. 8 от ЗТРРЮЛНЦ (нова – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 286 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система.

В настоящото производство съдът извършва самостоятелна проверка за спазване на изискванията за вписване на заявените обстоятелства. В случая заявлението е подадено

от легитимирано лице – адвокат с писмено пълномощно, с което за вписване са заявени данни за юридическите лица упражняващи пряк и непряк контрол спрямо търговското дружество.

Законът за мерките срещу изпирането на пари поставя изисквания с разпоредбите на чл.59, ал.1, чл.61, ал.1 и чл.63, ал.1 за идентифициране на физическите лица, които са действителни собственици на юридическо лице или друго правно образувание, съответно въвеждането на ред за събиране на съответните данни и задължение за предоставяне от учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания на подходяща, точна и актуална информация относно такива действителни собственици, чрез вписване на информацията и данните по партидите, включително в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

В разпоредбата на § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП е дадена легална дефиниция на "действителен собственик" по отношение на корпоративните юридически лица, която изключва случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността. В подаденото заявление са посочени лицата собственици на 100 % от капитала на дружеството заявител, респ. лицето, собственик на 100 % от капитала на първото, като лица упражняват пряк и непряк контрол. Едноличен собственик на едноличния собственик на капитала на заявителя е юридическо лице – публично акционерно дружество по смисъла на чл. 110, ал. 1 от ЗППЗК. Съгласно чл. 63, ал. 5 ЗМИП учредените на територията на Република България юридически лица, каквото е дружеството-заявител, са длъжни да заявят за вписване съгласно ал. 1 в съответния регистър, който в случая е Търговския регистър, действителните си собственици съобразно дефиницията по § 2 от ДР на ЗМИП, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 1. ако действителните собственици по § 2 от допълнителните разпоредби не са вписани в регистрите по ал. 1 като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания, учредени на територията на Република България, или 2. ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

В т. 1 на същата алинея са дадени условията, на които следва да отговаря действителния собственик по отношение на корпоративните юридически лица – физическо лице, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на

Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността. Така дадената дефиниция и цитираното изключение, съдържащо се в нея, са напълно идентични с тези, дадени в чл. 3, ал. 6, б. "а", т. "i" от Директива (ЕС) 2015/849.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗМИП учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, са длъжни да заявят за вписване съгласно ал. 1 действителните си собственици по см. на § 2 от допълнителните разпоредби, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 1. ако действителните собственици по § 2 от допълнителните разпоредби не са вписани в регистрите по ал. 1 като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания, учредени на територията на Република България, или 2. ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

Оповестяването на информация за действителен собственик по смисъла на ЗМИП е изключена по отношение на дружество, чийто акции се търгуват на регулиран пазар, съгласно § 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП, така по отношение на неговото дъщерно (или контролирано от него) дружество е достатъчно да се посочи публичното акционерно дружество като действителен собственик. В този случай заявителят е достатъчно да посочи само публичното дружество по смисъла на ЗППЦК, което в случая е „Софарма трейдинг“ АД.

От представените доказателства, между които и Декларация по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, съдът не вижда пречка за вписването на посочените в процесното заявление и на обстоятелства на 537 - юридическо лице или друго правно образувание чрез което пряко се упражнява контрол и 538 - и юридическо лице или друго правно образувание чрез което непряко се упражнява контрол, техните законни представители. В представената декларация тези данни са подробно описани, заявени са за вписване и същите подлежат на вписване.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ № 20221221142638/23.12.2022 г. на длъжностното лице по регистрация при Агенцията по вписванията – Търговски регистър, постановен по заявление образец Б7 вх.№ 20221221142638 от 21.12.2022 г. за вписване на заявени обстоятелства по партидата на „С..**“ ЕООД с ЕИК ****, постановен по заявление образец Б7 с вх.№ 20221221142638.

УКАЗВА на Агенция по вписванията – Търговски регистър да впише заявените обстоятелства по подадено заявление Б7 вх.№ 20221221142638.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър за изпълнение.

Съдия при Софийски градски съд: _____